

som dem, han ubetinget maa hævde. Dette er netop Tilfældet med Hensyn til Baisenhuset. Med dette, som tidligere har ligget under Justitsministeriet og i de sidste Aar har under mit Ministerium, har Rigsdagen aldeles utvivlsomt slet ikke havt Noget at gjøre, indtagen forsaavidt der af Statskassen er ydet et bestemt Tilskud af et ringe Bølsb, som var konverteret fra en tidligere Forpligtelse, og som blev i den Grad staaende, at der slet ikke var Spørgsmaal derom. Baisenhusets hele Bestyrelse har været undergivet Regjeringen; det har i en lang Række af Aar staaet under Cancelliet og senere under Justitsministeriet; det har havt sit eget Kuratel, og dets Regnskaber ere ikke komne til Rigsdagen. Den hele Bestyrelse af Sagerne og Afgjørelsen af Alt, hvad der staaer i Forbindelse dermed, har ligget hos den ifølge Fundatsen tilstedeværende Bestyrelse, og endelig under Kongens og Ministeriets Myndighed. Det er nu ganske vist, at det fra Udvalgets og Thingets Side har været antydet, at man kunde ønske at faae denne Stilling forandret. Der har jo i det Hele taget været en Tilbøielighed, som maaske er meget forklarlig, til at faae indbraget under Thingets og Rigsdagens Afgjørelse, hvad der ikke tidligere har ligget derunder, men det maa erindres, at ligesaa vist som Ministeriet og Ministeren maa hævde, hvad der er Rigsdagens, ligesaa bestemt ere de grundlovmæssig opfordrede til at hævde, hvad der er Regjeringens, saalænge det er dens. Saalænge altsaa Stillingen er, som den nu er, kan det ikke hos Ministeriet være underkastet Skygge af Tvivl, at denne hele Sag maa afgjøres af Ministeriet og Kongen, og at Rigsdagen slet ikke har Noget dermed at gjøre. En anden Ting er, at der kan være Spørgsmaal om at henseøre den under Rigsdagen, og noget Saadant har jo været bebudet. Jeg tror imidlertid, at der kan være megen god Grund til at udtale sig imod det Ønskelige deraf, thi hvor fortræffeligt det end i mange Henseender kan være, at en slig Stiftelse er under Rigsdagen, og ganske behandles paa den normale Maade, hvorpaa saadanne Stiftelser staae i Landet, kan det dog ikke negtes, at en vis Særlighed ogsaa kan have sin store Betydning, og det er min inderste Overbevisning, at man ved at omskabe Baisenhuset til Noget, som maaske efter almindelige Regler vilde være korrekt og normalt, vilde faae noget meget Slettere ud end det Nuværende. Det er min Overbevisning, at der nu opnaas noget Godt, som man ikke lei bør gaa bort fra, fordi en saadan gammel Kjerlighed til en Stiftelse, der er begrundet i dens eiendommelige Forhold, ikke lader sig skabe eller omskabe. Man maa her respektere det Bestaaende, og naar dette har ledet til, at Noget virkelig er i en tilfredsstillende Skikkelse — det paaftaar jeg, at Baisenhuset er baade med Hensyn til Skolen og

med Hensyn til Opdragelsen, hvad der er de allerydligste Vidnesbyrd for — vilde jeg anse det for meget urigtigt at fremkalde en Omvæltning i faa Henseende. Under alle Omstændigheder maatte der dog, for at dette kunde ske, foreligge Noget foreløbigt. Som Sagen foreligger, mente jeg ikke blot at være i min fuldeste Ret, men jeg maa tilstaa, at jeg tillige troede at være i Overensstemmelse med Thingets Ønsker og Forudsætninger, da jeg allerede forrige Aar forelagde denne Sag til Hans Majestæts Afgjørelse. Denne gik netop i den Retning at faae tilveiebragt et langt større Udbytte for Landet rundt omkring af Stiftelsen, og den er fra mange Sider bleven modtaget med Paaskjønneelse. Den gik netop ud paa at slutte Baisenhuset nærmere til den oprindelige Lank dermed, og til samme Tid ogsaa at fremkalde en forøget, livligere Interesse for Sagen, selv her i Kjøbenhavn, hvor den fra mange Sider er omfattet med stor Interesse. Dette har givet sig Vidnesbyrd i en Form, som heller ikke er at foragte, nemlig ved betydelige Gaver til Baisenhuset, som man kan være vis paa, under andre Forhold, ikke vilde være komne. Det er ganske i Overensstemmelse dermed og Noget, der har ligget i den hele Plan, som dengang var forelagt for Kongen, og som fik hans Approbation, ligesom det stemmer med, hvad der oftere fra Rigsdagens Side er fremhævet, at man har ønsket at stille sig af med den Gaard, Baisenhuset nu har. Den er i mange Henseender ikke skikket til den Brug, hvortil den skulde tjene, og den kan derhos under de nuværende Forhold realiseres til et forholdsvis betydeligt Bølsb, men dette kunde selvfølgelig ikke ske, uden at der havedes et Sted, hvor Baisenhuset kunde fortsætte sin Gjerning. Jeg har derfor intet Dørligt været i Tvivl om, at man maatte søge at skaffe et saadant tilveie, og jeg anser det for en Fordel, at man, hvad der allerede er sket, i Genhold til hvad der er besluttet ifølge Ministerens Resolution, af Kommunen for en forholdsvis billig Pris, netop af Hensyn til Formaalet, har faaet overladt til Anvendelse et Aerrain, som maa anses for overordentlig heldigt deril. Jeg kan, som berørt, ikke tro, andet, end at ogsaa dette var i Overensstemmelse med Rigsdagen. I ethvert Fald ligger det i den hele Stilling, som Baisenhuset nu indtager, at jeg ikke paa nogen Maade kan betragte det som uloyal ligeoverfor Finantsudvalget, som jeg ikke veed, at jeg staaer i noget Forhold til med Hensyn til denne Sag, eller ligeoverfor Rigsdagen, under hvilken Sagen ikke ligger, at man har fulgt den samme Vej, som, saalænge Baisenhuset har staaet, er bleven fulgt, ikke blot under den absolute Regjering, men ogsaa efter den Tid, nemlig at de Forandringer, der bleve ansæte som ønskelige for Stiftelsen, bleve truffet af den fundamtsmæssige Bestyrelse eller af Ministeriet paa Bestyrelsens